

V Římě 17. května 1969.

D. 19/5

Drazí bratři,

Pan kardinál Beran je už na pravdě Boží. Nemoc, která v něm hlodala - rakovina, která se v poslední době přenesla do plic - dávala tušit, že "tempus resolutionis instat". Nečekali jsme to ale tak rychle. Včera jsme tu slavili svátek sv. Jana Nepomuckého, pan kardinál se ještě zúčastnil slavnostní akademie. Ještě dnes sloužil mši svatou. Byl však už na smrt unaven, bylo to bolestné pro všechny nás přítomné. Po mši svaté přišel lékař, prohlásil jeho stav za beznadějný. Nadlidským přemáháním spotřeboval všechn kyslík, který měl ještě v krvi a nebyl už s to, ani z kyslíkové bomby, si ho nahradit. S velkou touhou s zbožností přijal svátost pomazání nemocných, sám ještě odpovídal na modlitby. Už před tím jsme volali do Vatikánu, Svatý Otec měl přijít každou chvíli. Doufali jsme, že ještě přijde včas, pan kardinál ale vydechl naposled - tak se dá v pravém slova smyslu vyjádřit jeho skon - právě když auto Svatého Otce vjíždělo do bran koleje.

Teď je tělo pana kardinála vystaveno v salonu koleje, zítra v 18 hod. bude uloženo do rakev, ve středu večer v 5 hod. bude převezeno do basiliky svatého Petra a tam bude ve čtvrtek asi v 10.30 hod. mše svatá a výkrop. Kam pak bude rakev s jeho pozůstatky uložena, není ještě rozhodnuto.

Kdo z vás by chtěl přijet, bude vítán. Je-li možno, ohlašte se ale buď telegraficky anebo telefonicky (Řím tel. 77 67 61). A pomodlete se za něho i za naši vlast, kterou měl tolik rád a za níž se jistě přimlouvá už v nebi.

Váš

Jaroslav Škarvada